

Rapport

Rapport over een klacht over de beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland te Amsterdam, thans de politiechef van de regionale eenheid Amsterdam.

Datum:

Rapportnummer:

Klacht

Verzoeker klaagt er over dat het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland de door hem geclaimde schade zonder een deugdelijke motivering afwijst.

Feiten

De auto van 'verzoeker, een Fiat Scudo uit 2000, stond opgeslagen op het Politie Opslag Terrein (POT) in Amsterdam. Op 13 januari 2012 heeft een medewerker van de politie de auto van verzoeker verplaatst met een heftruck. Tijdens deze verplaatsing is de voorzijde van de auto van verzoeker tegen een sleepwagen gekomen. Hierdoor is de voorzijde van de Fiat beschadigd.

De politie Amsterdam erkent de aansprakelijkheid en stuurt verzoeker op 5 maart 2012 een e-mail hierover en vraagt daarbij aan verzoeker een opgave van de kosten van herstel. Op 29 februari 2012 laat verzoeker de schade aan zijn auto taxeren door een garage, tevens Fiat-dealer in Amsterdam. Uit het schaderapport blijkt dat de kentekenplaat, de bumper en de grille beschadigd zijn. De kosten van reparatie worden beraamd op € 980,99 inclusief BTW. Dit schaderapport wordt voorgelegd aan de medewerkers van het POT. Zij verklaarden dat de genoemde werkzaamheden op zich kloppen, maar tevens dat de betreffende auto dateert uit het jaar 2000 en dat deze in slechte staat verkeerde. Hij was in technisch slechte staat en zat vol krassen en deuken.

De politie schrijft daarop op 18 april 2012 een brief aan verzoeker waarin zij aangeeft dat zij van mening is dat het genoemde reparatiebedrag niet in verhouding staat tot de waarde van auto. Er zou dan sprake zijn van het vergoeden van nieuw voor oud en dat komt hun niet redelijk voor. Wel gepast zou zijn om een gebruikte bumper te kopen en die te laten monteren en af te laten spuiten. Dit is volgens de politie mogelijk voor een bedrag van 350 euro. Daarom achten zij dat een redelijke vergoeding voor de veroorzaakte schade en wordt dit bedrag op rekening van verzoeker overgemaakt.

In de reactie op het bezwaar van verzoeker tegen het niet uitkeren van het getaxeerde schadebedrag schrijft de politie hem op 27 april 2012 ook dat gebleken is dat de auto in maart 2012 is uitgevoerd naar een ander land. Blijkbaar heeft verzoeker de auto verkocht. De door hem geleden schade is dan gelijk aan de door de bumperschade verminderde verkoopopbrengst. Gezien de staat van de auto is de politie van mening dat het reeds overgemaakte bedrag van 350 euro deze waardevermindering (ruimschoots) zal dekken.

Visie verzoeker

De aansprakelijkheid van de politie voor de schade wordt niet betwist. De schade aan de auto is vastgesteld door een onafhankelijke expert, die deskundig is op het gebied van schadevaststellingen. Hiermee is de hoogte van de schade op de juiste wijze vastgesteld.

Mocht de politie het niet eens zijn met de hoogte van het schadebedrag dan had zij een contra-expertise moeten regelen. De politiemedewerkers die nu het bedrag van de schade schatten, dan wel de POT-medewerkers dan wel de medewerkers van het Bureau Juridische Zaken zijn geen experts op dat gebied.

Visie politie

De politie betwist de aansprakelijkheid voor de schade niet, en ook niet het schaderapport. Zij is echter van mening dat een bedrag van 980 euro voor het herstellen van de schade aan de bumper, kentekenplaat en grille, niet in verhouding staat tot de waarde van de auto. Deze stamde immers uit het jaar 2000, kon bijna niet meer rijden en zat vol krassen en deuken. De politie houdt zich niet gehouden nieuw voor oud te vergoeden. Het schaderapport gaat uit van de kosten van een reparatie waarbij een nieuwe bumper wordt aangebracht. Het overgemaakte bedrag van 350 euro dekt ruimschoots de kosten van de waardevermindering door de schade, nu verzoeker deze auto blijkbaar heeft verkocht. Een contra-expertise is feitelijk onmogelijk gemaakt, omdat de auto is uitgevoerd naar het buitenland.

Beoordeling

Beoordelingscriterium

Overheidsinstanties moeten open en duidelijk zijn naar burgers. De overheid motiveert haar besluiten en handelingen steeds goed. Zij handelt niet alleen naar wat haar goed uitkomt of op basis van willekeur. Drie bouwstenen zijn voor een goede motivering van belang: de wettelijke voorschriften, de feiten en belangen en een heldere redenering. De motivering is gericht op het concrete individuele geval en is begrijpelijk voor de ontvanger.

Beoordeling

Verzoeker heeft bij monde van zijn advocaat vele malen de politie verzocht om hun weigering om het volledige bedrag van de door hen veroorzaakte schade nader te onderbouwen. Hij is het niet eens met het feit dat de politie het door een erkende taxateur opgestelde taxatierapport van de schade naast zich neer heeft gelegd. In plaats daarvan baseert de politie zich blijkbaar op de inschatting van de medewerkers van het terrein waar de inbeslaggenomen auto's staan opgesteld. Uit de losse pols wordt een ander bedrag genoemd, een volgens de genoemde POT-medewerkers gangbare prijs van een bumper op de sloop, en wordt dit bedrag direct overgemaakt aan verzoeker.

De Nationale ombudsman stelt zich in het algemeen terughoudend op bij het beoordelen van het afwijzen van een verzoek tot schadevergoeding omdat dit een terrein is waar de civiele rechter bindende uitspraken over kan doen. Hier ziet de Nationale ombudsman echter genoeg aanleiding om te komen tot een beoordeling, omdat voldoende helder is dat

de beslissing van de politie Amsterdam onvoldoende gemotiveerd is. Het taxatierapport van verzoeker wordt aan de kant geschoven met de opmerking dat men niet is gehouden om oud voor nieuw te vergoeden, maar vervolgens wordt op geen enkele wijze aangegeven op basis waarvan de politie dan komt tot het door hen voorgestelde bedrag.

In de Schadevergoedingswijzer¹ die de Nationale ombudsman heeft laten opstellen om burgers en overheid te helpen dit soort zaken op een behoorlijke wijze onderling op te lossen, wijst de Nationale ombudsman op de noodzaak voor een coulante opstelling van de overheid indien vast staat dat zij fouten heeft gemaakt. De Nationale ombudsman geeft daarbij het voorbeeld van een burger die problemen heeft om de omvang van zijn schade met hard bewijs te staven. Nu het hier een burger betreft die de schade die hij heeft geleden door een fout van de politie door een onafhankelijke expert heeft laten taxeren is de Nationale ombudsman van oordeel dat de willekeurige afwijzing van zijn claim niet behoorlijk is.

Tijdens het schrijven van deze beoordeling heeft de Nationale ombudsman bericht ontvangen van de politie dat in antwoord op de klacht bij de Nationale ombudsman de politie toch heeft besloten het volledige bedrag te vergoeden. Zij stelt in deze brief dat, alhoewel zij geen gelegenheid hebben gehad voor een contra-expertise, zij toch gezien de lange loop van de zaak hebben besloten tot betaling van het volledige bedrag. Het verheugt de Nationale ombudsman dat het volledige bedrag nu wordt vergoed. De Nationale ombudsman hecht er niettemin aan een oordeel te geven over de door de politie gebezigde argumentatie.

Immers pas nadat de claim van verzoeker tot twee maal toe is afgewezen en het door de politie voorgestelde bedrag aan hem is overgemaakt heeft verzoeker zijn auto verkocht. Het is dan ook niet behoorlijk om het later ontbreken van de mogelijkheid tot contra-expertise van de schade dan nog aan verzoeker toe te rekenen. De mogelijkheid tot contra-expertise was er in het begin wel en is ook nadrukkelijk aangeboden door de advocaat van verzoeker. De politie heeft er echter voor gekozen om hier geen gebruik van te maken maar zich te verlaten op het oordeel van de POT-medewerkers.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk omdat is gehandeld in strijd met het motiveringsvereiste.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het toenmalige regionale politiekorps Amsterdam- Amstelland is gegrond wegens schending van het motiveringsvereiste.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

1 Deze Schadevergoedingswijzer behoort bij de rapporten 'Behoorlijk omgaan met schadeclaims' (rapport 2009/135 van 24 juni 2009) en 'Behoorlijk omgaan met schadeclaims door gemeenten' (rapport 2011/025 van 15 februari 2011) van de Nationale ombudsman.